

Клетвата на вълка.

(басня)

Вълкът падналъ въ единъ капанъ, който билъ приготвенъ нарочно отъ единъ ловецъ. Като изпадналъ въ такава бѣда. вълкътъ се замолилъ на ловеца да подари живота му. За да омилостиви по лесно ловеца, вълкътъ се заклелъ, че нѣма вече да хапне месо, а за напрѣдъ ще се храни само съ риба.

Добриятъ ловецъ повѣрвалъ това и освободилъ вълка отъ капана.

Тогава вълкътъ ударилъ на бѣгъ, защото едно приказвалъ, а друго мислѣлъ.

Насрѣща му се изпрѣчило едно блато, въ което лежала свинята на сѣщия ловецъ.

— Това животно седи въ водата, казалъ вълкътъ, то трѣбва да е нѣкоя голѣма риба. Чакай да се наямъ. И вълкътъ се хвърлилъ на свинята, та я разкъсалъ.

Пословици:

1. Звѣрь вѣра нѣма.
2. Вълкътъ козината си мѣни, ала жбитѣ си не мѣни.

